

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 mai 2017

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Elena Covalenco,

Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Cimișlia din 31 decembrie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2016, declarat de către inculpatul

XXX, născut la **XXX**, originar din **XXX**, domiciliat în **XXX**.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 25.06.2013 – 31.12.2015;

2. Instanța de apel: 10.02.2016 – 16.05.2016;

3. Instanța de recurs: 27.04.2017 – 24.05.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 31 decembrie 2015, Derevenciuc Boris a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(1) Cod penal la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de un an.

În temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de 2 ani.

Derevenciuc Boris în baza art.264¹ alin.(3) Cod penal a fost achitat, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Prin aceeași sentință a fost achitat și Sajin Gheorghe în baza art.264 alin.(1) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, în privința căruia hotărârile judecătorești nu se contestă.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, dispunându-se încasarea de la Derevenciuc Boris în beneficiul lui Mațcu Iurie a prejudiciului material în mărime de 15773 lei și a prejudiciului moral în mărime de 35000 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Derevenciuc Boris, la 06 mai 2012, ora 18.55, conducând automobilul propriu, de model „Vaz 21114”, cu n/î CM AG 026, deplasându-se pe str.N.Iorga din or.Cimișlia în direcția or.Basarabeasca, încălcând pct.42 subpct.1) și pct.45 subpct.1) lit.a), b), d) și e) din Regulamentul circulației rutiere, potrivit cărora în lipsa marcajului sau indicatoarelor rutiere determinarea benzilor de circulație se determină de către conducătorii vehiculelor, ținând cont de lățimea carosabilului, gabaritele vehiculelor și intervalele de siguranță necesare, totodată, conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de factori precum: starea psiho-fiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, condițiile rutiere și situația rutieră, a ieșit pe contrasens lovind parțial - frontal automobilul de model „Audi A 6” cu n/î XXX, la volanul căruia se afla Sajin Gheorghe, care se deplasa spre centrul or.Cimișlia. Pe bancheta din spate a automobilului se afla: Zaporojanu Alina, care nu a avut de suferit de pe urma

impactului; Cebotari Claudia care a suferit leziuni corporale ușoare, iar Mațcu Iurie, care aflându-se pe bancheta din față-dreapta, conform raportului de expertiză medico-legală nr.66/D din 08.05.2012, a suferit leziuni corporale sub formă de fractură închisă a ambelor oase a gambei drepte în treime medie-distală cu deplasarea fragmentelor, cu dereglarea sănătății mai mult de 21 zile și care se califică drept vătămări corporale medii.

Tot el, se învinuiește de faptul că, la 06 mai 2012, în urma comiterii accidentului rutier, încălcând prevederile pct.12 subpct.1) lit.d) din Regulamentul circulației rutiere, potrivit cărora conducătorul de vehicul implicat într-un accident rutier de circulație este obligat să declare la unitatea medicală identitatea sa, prezentând permisul de conducere sau alt act, precum și certificatul de înmatriculare al vehiculului, ulterior să revină la locul accidentului, din motive necunoscute s-a eschivat intenționat de la testarea alcoolscoptică și de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei și de la recoltarea probelor biologice în cadrul examenului medical, părăsind secția de internare a IMSP SR Cimișlia, unde a fost transportat pentru acordarea ajutorului medical.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

- procurorul, care a solicitat casarea acesteia, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care B.Derevenciuc să fie declarat vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(1) Cod penal la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani, iar în baza art.90 Cod penal, să fie dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de 3 ani; - în baza art.264¹ alin.(3) Cod penal la amendă în mărime de 600 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani. În temeiul art.84 alin.(3) Cod penal, să fie dispusă executarea pedepselor principale separat, iar pedeapsa complementară definitivă, în temeiul art.84 alin.(2) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită pedeapsă definitivă de 3 ani și 2 luni închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis, și să fie admisă acțiunea civilă înaintată de către I.Mațcu, invocând că instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei; - eronat l-a achitat pe B.Derevenciuc de sub învinuirea adusă în baza art.264¹ alin.(3) Cod penal, precum că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, deoarece vinovăția acestuia a fost dovedită integral prin probele administrate în cauză și prezentate de procuror în ședințele de judecată; - instanța nu a dat deplină eficiență prevederilor art.75 Cod penal;

- inculpatul B.Derevenciuc, care a solicitat casarea acesteia, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat pentru comiterea infracțiunilor imputate, iar acțiunea civilă să fie respinsă, invocând că vinovăția sa nu a fost probată; - instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei; - hotărârea este motivată insuficient; - mărimea prejudiciului material și moral dispus spre încasare este exagerată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2016, a fost respins apelul declarat de către inculpatul B.Derevenciuc, ca fiind nefondat și admis apelul declarat de către procuror, casată parțial sentința, în partea achitării lui B.Derevenciuc de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.264¹ alin.(3) Cod penal și în această parte pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care s-a încetat procesul penal de învinuire a lui B.Derevenciuc în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(3) Cod penal, cu liberarea lui de răspundere penală în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală, în temeiul art.60 alin.(1) lit.a) Cod penal. În rest, sentința a fost menținută.

Astfel, cu referire la infracțiunea imputată inculpatului în baza art.264 alin.(1) Cod penal, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat apreciere corectă probelor administrate și circumstanțelor cauzei, examinându-le conform art.101 Cod de procedură

penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea acestei infracțiuni, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc.

Consecvent, instanța de apel a indicat că vinovăția inculpatului se confirmă prin declarațiile lui Gh.Sajin, ale părților vătămate C.Cebotari și I.Mațcu, ale martorilor A.Bodișteanu, G.Bodiștean, L.Odajiu, N.Leancă, N.Ciudin, V.Sobețchi, V.Marț, V.Derevenciuc și materiale cauzei - procesele-verbale de cercetare la fața locului din 06.05.2012 și schema accidentului rutier, de examinare a automobilelor de model „Audi A6”, cu n/î BS AE 425 și „Vaz 21114”, cu n/î CM AG 026 din 08.05.2012, cu planșele fotografice, de cercetare la fața locului din 08.05.2012, cu planșa fotografică; de recunoaștere a persoanei din 08.06.2012, cu planșa fotografică, al reconstituirii faptei din 19.10.2012, cu schiță și planșa fotografică; rapoartele de expertiză medico-legală nr.66D și 67D din 08.05.2012, nr.78D și 79D din 25.05.2012; de expertiză auto- tehnică nr.1550 din 20.07.2012 și 2350 din 27.11.2012, cu planșele fotografice.

În context, instanța de apel a precizat că în acțiunile lui B.Derevenciuc se regăsește atât latura obiectivă, cât și cea subiectivă a infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) Cod penal - încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății.

Consecvent, în ceea ce privește individualizarea pedepsei, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75, 78 Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunii comise, de persoana inculpatului, care se caracterizează pozitiv și nu are antecedente penale, de condițiile de viață ale familiei acestuia, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea penală, precum și de influența pedepsei aplicate, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă, corect concluzionând că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolare de societate, cu suspendarea executării ei pe un termen de probă, în temeiul art.90 Cod penal.

Cu referire la infracțiunea imputată inculpatului în baza art.264¹ alin.(3) Cod penal și achitat de prima instanță, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, instanța de apel a indicat că prima instanță a stabilit incorect circumstanțele de fapt și de drept și astfel, eronat a ajuns la concluzia că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Astfel, instanța de apel a constatat că, Derevenciuc Boris, în urma comiterii accidentului rutier din 06 mai 2012, încălcând prevederile pct.12 subpct.1) lit.d) din Regulamentul circulației rutiere, potrivit cărora conducătorul de vehicul implicat într-un accident rutier de circulație este obligat să declare la unitatea medicală identitatea sa, prezentând permisul de conducere sau alt act, precum și certificatul de înmatriculare al vehiculului, ulterior să revină la locul accidentului, din motive necunoscute s-a eschivat intenționat de la testarea alcoolsopică și de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei și de la recoltarea probelor biologice în cadrul examenului medical, părăsind secția de internare a IMSP SR Cimișlia, unde a fost transportat pentru acordarea ajutorului medical.

Prin urmare, analizând probele acumulate la cauza penală și apreciindu-le, conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării, instanța de apel a constatat că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzută de art.264¹ alin.(3) Cod penal este dovedită cu certitudine și fără echivoc, fapta inculpatului întrunind elementele infracțiunii, or, B.Derevenciuc conștient a

părăsit secția de internare a IMSP SR Cimișlia, eschivându-se de la testarea alcoolscoptică și recoltarea probelor biologice în cadrul examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei.

Instanța de apel a indicat că, eschivarea conducătorului mijlocului de transport față de care există temeiuri suficiente de a presupune că se află în stare de ebrietate inadmisibilă produsă de alcool de la testarea alcoolscoptică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestestui examen medical presupune respingerea tăcită, care, în cazul din speță, s-a manifestat prin părăsirea de către B.Derevenciuc a secției de internare a IMSP SR Cimișlia, unde acesta a fost transportat cu salvarea pentru acordarea ajutorului medical.

Pe de altă parte, instanța de apel a reținut că, faptele imputate inculpatului în baza normei precitate au fost comise la 06.05.2012 și având în vedere termenul de prescripție pentru tragere la răspundere penală de doi ani, prevăzut de art.60 alin.(1) lit.a) Cod penal, a conchis că acesta a expirat la data de 06.05.2014, inculpatul urmând a fi liberat de răspundere penală.

În privința acțiunii civile înaintate de către partea vătămată I.Mațcu, instanța de apel a considerat că prima instanță a ținut cont de prevederile legale pertinente, corect apreciind că acestuia, prin infracțiune, i-au fost cauzate prejudicii materiale și morale în mărime de 15773 lei și respectiv, 35000 lei, considerând quantumul prejudiciului cauzat justificat, or, cu referire la partea materială - au fost prezentate bonurile de plată pentru serviciile medicale și asistență juridică primară, iar în partea morală - este cert faptul că I.Mațcu, pentru o perioadă îndelungată de timp a fost imobilizat, fiind în imposibilitate de a se deplasa de sine stătător, suportând suferințe fizice și psihice. Astfel, instanța a considerat alegațiile expuse de inculpat asupra soluției primei instanțe referitor la acțiunea civilă a părții vătămate Iu.Mațcu ca fiind nefondate

5. Împotriva hotărârilor judecătorești a declarat recurs ordinar inculpatul care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.5), 6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare de sub învinuirile în comiterea infracțiunilor imputate, pe motiv că faptele lui nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor imputate; - instanțele au apreciat eronat probele și circumstanțele cauzei; - vinovăția sa în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.264 alin.(1) și 264¹ alin.(3) Cod penal este întemeiată pe presupuneri; - nu a fost probată intenția directă de a se eschiva de la testarea alcoolscoptică; - schița accidentului rutier este dur criticată de raportul de expertiză autotehnică nr.1550 din 20.07.2012; - nu au fost verificate în totalitate declarațiile inculpatului Gh.Sajin; - eronat au fost puse la baza învinuirii declarațiile lui C.Cebotari; - cauza a fost judecată în apel fără citarea legală a părții vătămate I.Mațcu; - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care se solicită declararea inadmisibilității recursului ordinar declarat de către inculpat, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Potrivit art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

În susținerea recursului, recurentul invocă temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.5), 6), 8) Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți, instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Analizând aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-a găsit confirmare.

După cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia nu este de acord cu condamnarea sa, considerând că lipsesc probe certe ce i-ar confirma vinovăția în săvârșirea infracțiunilor imputate, solicitând să fie achitat, pe motiv că în acțiunile lui lipsesc elementele constitutive ale infracțiunilor imputate.

La acest capitol, Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Colegiul constată că, instanța de apel, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate în cauză, le-a dat o apreciere justă, din punct de vedere al pertinentei și concludenței, și corect a conchis asupra vinovăției lui B.Derevenciuc în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.264 alin.(1) și 264¹ alin.(3) Cod penal, în cazul ultimei, liberându-l de răspundere penală în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală.

Din conținutul deciziei rezultă că această concluzie a reieșit din declarațiile inculpatului B.Derevenciuc care, deși nu și-a recunoscut vina, a menționat că după impact s-a trezit în spital, iar lângă el se afla un doctor care i-a zis să nu se ridice și să rămână pe loc, iar mai târziu, fiul i-a propus să meargă acasă și au părăsit instituția. A doua zi colaboratorii de poliție i-au indicat să meargă din nou la spital pentru a-i fi prelevată proba de sânge. A mai declarat că nu a fost informat nici până a merge la spital și nici la spital că urmează să treacă testarea la întrebuintarea băuturilor alcoolice și când i s-a făcut o injecție în umăr a înțeles că i-au fost prelevate probele respective, iar din atitudinea cadrelor medicale a înțeles că nu mai are ce face la spital;

- declarațiile lui Gh.Sajin, care a relatat că deplasându-se pe banda sa l-a observat pe B.Derevenciuc care se deplasa în sens opus, în mod haotic, după care brusc a intrat pe banda lui de circulație și deși, a încercat să evite impactul virând brusc spre stânga, acesta nu a putut fi evitat;

- declarațiile părților vătămate: C.Cebotari, care a declarat că se afla pe bancheta din spate a automobilului condus de către Gh.Sajin când inculpatul a virat brusc la stânga și că atunci când acesta a plecat din spital, era în stare de ebrietate și Iu.Mațcu, care a declarat că aflându-se pe bancheta din față-dreapta l-a văzut pe inculpatul B.Derevenciuc deplasându-se la volanul automobilului său, haotic, de pe banda sa de circulație a făcut o manevră bruscă și a ieșit pe contrasens, după care a revenit pe banda sa. Apropiindu-se la vreo 20 metri de ei, a făcut din nou o manevră bruscă spre stânga, Gh.Sajin a virat spre acostament, totodată claxonând, însă B.Derevenciuc nu a reacționat și atunci, din cauză că pe partea dreaptă a benzii lor de circulație era o gaură de aproximativ 2 metri, Gh.Sajin a fost nevoit să vireze spre stânga pentru a evita impactul, însă nu a reușit;

- declarațiile martorilor: - A.Bodișteanu, care a relatat că la data accidentului era în grupa operativă a IP Cimișlia fiind somat să se deplaseze la fața locului, după care, a mers

la secția de internare pentru a interoga șoferii, unde a fost informat că inculpatul a părăsit-o, refuzând acordarea ajutorului medical și internarea. Deplasându-se la domiciliul acestuia, deși la etajul 2 era aprinsă lumina, la solicitarea lui și a colegilor săi, inculpatul nu a reacționat, precum nici nu a răspuns la apelurile efectuate pe telefonul mobil și nici pe staționar; - G.Bodiștean, care a declarat că la fața locului a fost chemat de către unitatea de gardă, iar ulterior, ofițerul de urmărire penală l-a informat că șoferul automobilului de model „Lada” a fugit de la spital și l-a întrebat dacă nu cunoaște unde locuiește; - L.Odajiu, care a indicat că împreună cu inculpatul, la spital au fost aduse încă trei persoane vătămate în accident și pentru că starea acestuia nu era gravă, li s-a acordat atenție celorlalte persoane, B.Derevenciuc fiind rugat să aștepte în sala de examinare. Dînsul le-a explicat inculpatului, care era agitat, agresiv și vorbea cu ton ridicat, și fiului acestuia, că urmează să aștepte medicul, ei însă au plecat pe neobservate; - N.Leancă, care a declarat că, fiind chemată la IP Cimișlia, deși l-a recunoscut pe B.Derevenciuc, nu-și amintește despre comportamentul lui și nici că a fost unul ieșit din comun; - N.Ciudin, care a declarat că a fost chemat la spital pentru a se deplasa împreună cu A.Bodișteanu și I.Ciobanu la domiciliul inculpatului, deoarece acesta a părăsit instituția medicală. La domiciliul inculpatului era aprinsă lumina și deși au strigat la poartă, au claxonat, nimeni nu a ieșit; - V.Sobetchi, care a menționat că întorcându-se din s.Bogdanovca Veche, r-nul Cimișlia, pe stradă a văzut un automobil care se deplasa cu viteză excesivă din direcția r-nului Basarabeasca și trecând pe lângă el a claxonat, deoarece ocolea gropile. Impactul l-a auzit de la o distanță de aproximativ 1 km și apropiindu-se a văzut că în accident a fost implicat automobilul care mai devreme a trecut pe lângă el cu viteză; - V.Marț, care a declarat că până la producerea accidentului a discutat B.Derevenciuc și că de la acesta nu mirosea a alcool, însă circumstanțele în care s-a produs accidentul nu le cunoaște; - V.Deverenciu, care a declarat că inculpatul este tatăl său și când s-a apropiat la fața locului, acesta nu mai era, fiind transportat la spital. Nu a observat cum se luau măsurările și nu a văzut urme de frânare. Când a ajuns la spital, tatăl său era culcat și i-a spus că are dureri, pe hol l-a văzut pe medicul Capcelea, care i-a spus că tatăl său a fost examinat și că are nevoie de unele proceduri, dînsul a considerat că nimeni nu are nevoie de tatăl său și au plecat acasă, la spital nu a văzut vreun colaborator de poliție și nu i s-a comunicat că tatăl său urmează să treacă testarea la întrebuintarea băuturilor alcoolice, acesta i-a comunicat că i-au fost prelevate probele de sânge, însă nu cunoaște dacă a fost testat cu aparatul „Drager”, și actele cauzei: - procesele-verbale de cercetare la fața locului din 06.05.2012 și schema accidentului rutier; de examinare a automobilelor de model „Audi A6”, cu n/î BS AE 425 și „Vaz 21114”, cu n/î CM AG 026 din 08.05.2012, cu planșele fotografice; de cercetare la fața locului din 08.05.2012, cu planșa fotografică; de recunoaștere a persoanei din 08.06.2012, potrivit căroră B.Derevenciuc a fost recunoscut de către N.Leancă și L.Odajiu; de reconstituire a faptei din 19.10.2012, cu schiță și planșa fotografică; rapoartele de expertiză medico-legală nr.66D și 67D din 08.05.2012, potrivit căroră lui I.Mațcu i-au fost cauzate vătămări corporale medii și respectiv, lui C.Cebotari - vătămări corporale ușoare; nr.78D și 79D din 25.05.2012, potrivit căroră lui Gh.Sajin i-au fost cauzate vătămări corporale neînsemnate și respectiv, lui B.Derevenciuc - vătămări corporale ușoare, toate posibil în timpul și în circumstanțele indicate; rapoartele de expertiză auto-tehnică nr.1550 din 20.07.2012 și 2350 din 27.11.2012, cu planșele fotografice, care descriu circumstanțele accidentului rutier și potrivit căroră, șoferii automobilelor implicate trebuiau să acționeze în conformitate cu prevederile pct.45 subpct.2) și pct.39 subpct.1) din Regulamentul circulației rutiere, și anume în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, precum și înaintea reîncolonării sau altei schimbări a

direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic.

Probele indicate sunt detaliat descrise în decizia instanței de apel, care au fost examinate complet și obiectiv, fiind corect apreciate de instanță, nu prezintă temei de îndoială și direct indică la comiterea de către inculpatul B.Derevenciuc a infracțiunilor prevăzute de art.264 alin.(1) și 264¹ alin.(3) Cod penal, vinovăția căruia a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc.

Astfel, în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunilor imputate lui B.Derevenciuc, precum și vinovăția acestuia, iar argumentele recurentului, precum că faptele sale nu întrunesc elementele infracțiunilor imputate, sunt neîntemeiate și contravin actelor cauzei inclusiv, declarațiilor lui Gh.Sajin, ale părților vătămate C.Cebotari și I.Mațcu, ale martorilor și materiale cauzei descrise mai sus.

Respectiv, argumentele recurentului, precum că nu este vinovat în săvârșirea accidentului rutier și că nu a fost probată intenția lui directă de a se eschiva de la testarea alcoolscopică, sunt combătute prin cumulul de probe administrate în prezenta cauză penală și cercetate în instanță în special prin cumularea declarațiilor date de către inculpat și martorii A.Bodișteanu, G.Bodișteanu, L.Odajiu, N.Leancă, N.Ciudin și V.Derevenciuc.

Colegiul reține și menționează că, contrar celor afirmate de către recurent în recurs, instanța de apel s-a expus pe larg asupra argumentelor invocate de acesta, aplicând legislația pertinentă speței, cu interpretarea justă a ei, iar recursul recurentului, în situația respectivă, fiind declarativ și contravine faptelor cauzei, stabilite și expuse exhaustiv, și analizate corespunzător de către instanța de apel, conform art.414 Cod de procedură penală, care s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor.

Consecvent, Colegiul penal menționează că reiterarea de către instanța de recurs a concluziilor instanței de apel în partea contestată de către recurent, în contextul expus, este inoportună, or, Colegiul penal le consideră legale și întemeiate.

Prin urmare, temeiul invocat de recurent, precum că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, se combate prin materialele cauzei și nu se semnalizează în esență presupusa eroare de drept, hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, care în totalitatea lor resping argumentele recursului.

Colegiul penal relevă că argumentele avocatului nu-și găsesc suport în situația de drept statuată în cauză, dat fiind că instanța de apel a respectat prevederile normelor penale și procesual penale, pronunțând o decizie legală și întemeiată.

Complementar, cu referire la argumentele recurentului, precum că instanțele judecătorești au apreciat eronat și arbitrar probele și circumstanțele cauzei, că schița accidentului rutier este criticată de raportul de expertiză autotehnică nr.1550 din 20.07.2012, că nu au fost verificate în totalitate declarațiile inculpatului Gh.Sajin și că eronat au fost puse la baza învinuirii declarațiile lui C.Cebotari, Colegiul penal precizează că aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și nu pot constitui temei pentru recurs.

Făcând o analiză a temeiurilor indicate supra în raport cu apelul declarat și textul deciziei, instanța de recurs constată că recursul repetă textul apelului, argumentele expuse de recurent fiind anterior invocate în apel, iar instanța de apel examinându-le în ansamblu și dându-le o apreciere corespunzătoare, conform art.414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor, a indicat temeiurile de fapt și de drept care au dus la emiterea respectivei soluții, precum și motivele adoptării ei.

Coroborând cele expuse, argumentele recurentului, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sunt neîntemeiate. În fapt, decizia instanței de apel

corespunde tuturor prevederilor art.394 Cod de procedură penală, este bine argumentată, motivată, fiind legală și întemeiată, astfel Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Cu referire la argumentul recurentului, precum că cauza a fost judecată în apel fără citarea legală a părții vătămate I.Mațcu, Colegiul penal menționează că respectivul argument nu poate fi reținut de către instanța de recurs întru casarea deciziei instanței de apel, or, recurentul nu este împuternicit de către I.Mațcu să-i reprezinte interesele, iar în cazul în care ultimul consideră că nu a fost citat legal în instanța de apel, cauza fiind examinată în absența sa, este în drept, în temeiul art.421 și 401 alin.(1) pct.3) și 4) Cod de procedură penală, să declare recurs în nume personal sau printr-un reprezentant.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de către inculpat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Derevenciuc Boris, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2016, în propria lui cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 20 iunie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu